

(המשך מעמוד 6)

קלייניץ או קליינינה

זה כמעט לא יאמן. ח"כ מיכאל קליינר, איש החישוקים, מוכן לקבל את חלוקת הארץ. הוא מנבא שהליכוד יהפוך למיפלגה ימנית מתונה, כמו באירופה

יונתן שם-אור

רס ישראלי עליון. הסרטישולום, שלא כולל בשלב הראשון את סוריה, פשוט נוגד את האינטרס הישראלי, והגורם היחיד שמסור גל למתן את סוריה ולהוביל אותה לפיתרון מדיני, הוא ברית המועצות, הרואה את הסיכוי סור כיום בעיניים אובייקטיביות. לכן, כל מי שחושב על המשך התהליך בלי ברית המועצות פשוט אינו ריאליסטי, וגם פוגע באינטרס הישראלי.

כדאי גם לשים לב להיבטים הנוספים של אווירת ההפשרה העולמית, שלא רק מעמידה אותנו באור קצת נלעג, אלא עלולה להחיש את ההתלקחות המילחמית. יצרניות הנשק הענקיות במערב יסתגלו לשינויים באיטיות גדולה יותר, ובחשק קטן יותר, מאשר המנג'נרים הפוליטיים. כמויות ענק של נשק, שמחירו יזול עוד ועוד בגלל עלייה בהיצע, יחפשו לעצמן שוק. מצב המילחמה הקיים בינינו ובין הערבים ימנע לכאן את הנשק הזה, וכמו שאנחנו יודעים, אם אתה רואה רובה תלוי על הקיר במערכת הראשונה של המחזה, במערכת השלישית הוא גם יור. לברית המועצות יש אינטרס כלכלי ממש להוריד את רמת הסיוע למדינות ערב, וצריך לנצל זאת.

תמורת פחות ממה שמצריכים קיבלה נסיגה ישראלית מוחלטת לגבולות 1967. אגב, הם גם אומרים את זה.

אני לא הסתרתי מעולם שהתייחסות שלי לסניי היתה תמיד מנקודת הראות הביטחון. התייחסות שלי לרמת הגולן היא כמו יחסי לסניי, ולא כמו יחסי ליהודה ושומרון. אין כאן מימד רגשי, וכל הסדר שיבטיח את הביטחון הפיסי של ישראל, יראה בעיניי. **טוב. גמרנו עם מצריים, גמרנו עם סוריה, גמרנו עם עיראק — איך שלא תסובב את זה, נשארו עם הבטיחה הפלסטינית.**

אני לא בטוח שסוריה, גם אם תקבל חזרה את הגולן, יורדת לגמרי מהחלומות שלה על סוריה הגדולה, כמו שאני לא משוכנע בכלל שבועידה כזו, עם מדינות ערב והמעצמות הגדולות, יימצאו כל הערבים יחד עם הפלסטינים בחזית אחידה מולנו. זה בכלל לא בטוח.

● בסדר. גם אם אתה מקווה, איב שהו, להרוויח את היהודי ושומרון ברועיה הזאת, אתה מוכרח לקחת בחשבון שהדברים יתגלגלו אחרת.

אנחנו צריכים לרענן את החשיבה שלנו. מה שקורה במיוחד אירופה זו אולי התופעה החשובה ביותר בהיסטוריה של העת החדשה, ובוודאי התמורה החשובה ביותר הקורית ללא מילחמה. ואנחנו עוד לא מסתגלים לעובדה שהאינטרס הישראלי המובהק ביותר הוא שיתוף ברית המועצות בתהליך השלום. התהליך, אגב, לא צריך להתנהל בדרך המסוכנת של בחירות. ישראל צריכה להתדיין ברזומנית עם ארצות הליגה הערבית ועם נציגות פלסטינית, בחסות שתי המעצמות הגדולות, כדי להגיע לפיתרון של קבע.

מוזר לשמוע את הדברים האלה דווקא מפיו של חבר הכנסת מיכאל קליינר. יושב ראש ועדת הקליטה של הכנסת, קמב"ץ חבר רתי החישוקים של הליכוד.

קליינר, שבקלות היה יכול להיקרא גם קלייני, הצטייר בתיקשורת עד היום כמנהיג צעירים השש אל כל קרב אפשרי, בחסות המטרייה האירואולוגית המיושנת של חרות. אנשים המכירים את מיכאל קליינר מקרוב משיבועים שחבר הכנסת הגבוה וגדלהגן פשוט נפל קורבן לתפיסתו שלו את זירת הק"ר העיקרית שלו: מרכז תנועת הליכוד.

ייתכן. מיכאל קליינר תמיד הפגין בשיות אישיות רמה גבוהה של אינטליגנציה מקורית ופתיחות דעת. שבע השפות, שבהן הוא שולט (כולל ערבית), כמו גם ההשכלה המיטפתית, הסווי היטב במשך כל העת שבה היה חבר בכיר במחנה של דויד לוי. עד עתה.

עכשיו, בראיון ראשון לעיתונות, מתגלה, אולי, תנועת הליכוד של העשור הבא. והיא שונה מאוד ממה שחבריה המרכז של תנועה זו מעלים כרגע בדעתם. זו לא תנועה שמאלית. נית. זו גם לא הכאה עליה. אבל, אחרי השיחה עם קליינר, השלום נראה יותר קרוב מאי פעם.

קליינר הוא עדיין חבר האגף הניצי של הליכוד. הוא אינו שורף את הגשרים שלו, ואינו ממזין לעצמו מישפטי חברים כמו עמיתו (ולשעבר), משה עמירב. אבל כדאי מאוד לשים לב לדברים שהוא אומר. בשיחה הארוכה שהייתה לנו השבוע הוא לא ירה מהמתון. בידיו היו ניירות ותוכנים, ומדי פעם חזר על עמדה מסוימת פעמים אחדות.

יש יתוף ברית המועצות בתה ליד, כך קליינר, הוא פשוט אינט

הדברים היו מכוונים אל דוברי האינתי פארה, שהסתייגו מריבוי מעשיההרג של חוליות המחתרת. אש"ף חושש שהם פוגמים בתרמית האינתיפאדה בעולם. לאנשיהמחד תרת עצמם זהו קרב לחיים ולמוות, והמילי תמה במודיעים חשונה להם יותר מכל. ויכוח זה מוכר מארצות אחרות, שבהן היו התקוממויות דומות.

שביתת האבל. אם שמחו בישראל על ההישג שבליכוד החוליה, הרי הוכיח ההמשך כי זהו הישג מוגבל מאוד. למחרת היום נערכה שביתה כללית בגדה, לאות האבל על מות חבריה החוליה. כך קבע הציבור הפלסטיני שהוא רואה כרעוליהפי נים את גיבוריו האומיים. זה הפרך את הרמזים שבאו מצד דוברי מערכת הביטחון, כאילו שמחו תושבי הקסבה על לכידת החוליה.

כשציבור שלם רואה באנשיהמחתרת את גיבוריו, אין תועלת רבה בחיסול חוליה אחת. חוליה אחרת תתפוס מקומה באופן אוטומטי.

עלייה ההפתעה הבאה?

הכל מדברים על קריטת העלייה. אבל איפה העולים?

מעולם לא ריבירו כה רבים כה הרבה על כה מעט — כך ניתן לומר על הרינונים בישראל בנושא קליטת העלייה.

הכל מדברים, אך למעשה אין כמעט הכי נות כלשהו. אם יבואו מחר 100 אלף עולים מאירופה המזרחית, הם יפתיעו את המדינה כמו מילחמת יום הכיפורים והאינתיפאדה. מה גורם לכך?

ראשית כל, אייחכולת הגמורה של המימ' סד הישראלי לתכנן משהו מראש. מסורת ארוכה של אילתורים פועלת גם בתחום זה. הביורוקרטיה תמנע כל פעולה, עד שיהיה מאוחר מדי. כך, מקוונים, יתגבר כושרהאיל תור על הכל, ובזלילה תיערך המדינה, איכשהו, לקליטה.

שנית, קיים ספק לגבי עצם ממשותן של תחזיות העלייה. פועל כאן פאראדוקס: אותה הפתיחות המאפשרת כיום עלייה המונית היא גם הגורם לחיסול הצורך בעלייה. יותר ויותר יהודים מאמינים כי החברה הסובייטית עומדת להשתנות מן היסוד, וכי עליה אין צורך להגר.

נעלם נוסף: כמה יהודים מעוניינים באמת להגר לישראל, ולא לארצות הברית? ואם ארמת ברית המועצות אינה בוערת מתחת לרגליהם, האם יעדיפו יהודים רבים לחכות עד שיוכלו להגיע לאמריקה, תחת לצאת בבהילות לישראל?

איש אינו יודע, ובניתיים יש למנגנונים הביורוקרטיים השונים בישראל זמן להילחם זה בזה על סמכויות וסמכויות. מכיוון שהלוחמים שייכים למוסדות שונים ולמיפ לגות שונות — שר הקליטה יצחק פרץ הוא מש"ס, ראש הסוכנות שמחה דיניץ הוא מהמערך, שריהיכוון דויד לוי הוא מהליכוד, וכו' וכו' — אפשר להמשיך בזה הרבה זמן — בלי עלייה.

חולדות

וריאציות מיניות

היא התעלפה כאשר

ראתה בבית המישפט את

מאהבה. הואשם ברצח

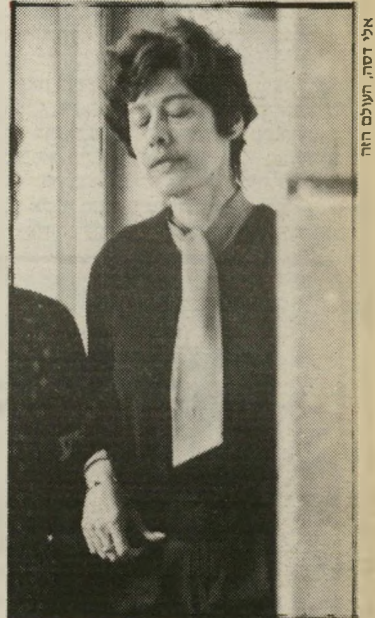
בתה ובנסיון לרצוח אותה

בתגיהסוכות, לפני שנה, נרצחה רונית סייעי (23). אמה, עמליה, נפצעה קשה (המשך בעמוד 10)

זמן הסרט עלה שהם שולטים בקסבה. הם עורכים תהלוכות, מניפים דגלים, מכסים את הקירות בסיסמות ובהוראות, מוציאים להורג מודיעים, נואמים ברמקולים. ובעיקר: העובד ריסוהשבים מוחאים להם כפיים בהתלהבות. התמונה היתה שונה מאוד מזו המצטיירת בטלוויזיה הישראלית, כאשר ויקטור נחמיאס מתהלך כגיבור ברחובות שכם ורמאללה ומר איין זקנים האומרים לו שהכל בסדר. המצלי מה אינה מראה את כיתתהחייילים הצועדת מאחוריה והמטילה את מראה על העוכריס והשבים.

מכיוון שהסרט הוצג באמצע הראיון עם שלושת אופייהמשה (ראה לעיל), שאמרו את ההיפה, היה הרושם חזק שבעתיים. נראה כי זה הגדיש את הסאה. החולט לחסל חוליה.

מידע מוזימן. העובדה שהחלטה כזאת יכולה להתקבל ולהתבצע מייד, מוכיחה עד

איל דסר, העולם הזה

קורבן סיעתי

כמה שולטים המודיעים של השכ"כ מצב. ברור כי בירי השכ"כ היה כל המידע על חברי החוליה ותנועותיה. לכירתה היתה פעולה טכנית.

בעיקרין, זה הסכיר גם את להיטותם של אנשי המחתרות הפלסטיניות להוציא להורג את המודיעים, כדי להרתיע את המודיעים האחרים ולהטיל מורא על כולם. נראה כי בכך נחלו רק הצלחה חלקית, ולא ככלל. פעולת השכ"כ לא יכלה להצליח אלמלא היו לו מודיעים מהימנים בלבליים של מוקרי האינתיפאדה.

הביצוע היה מהיר: יחידה מיומנת נתקלה באנשי החוליה ליד המיטפרה שבה הסתפר מנהיגה. בקריאש קצר הוצא להורג שלושת ראשי החוליה, האחרים נלכדו חיים.

תרגום כוזב. עדותו של אחר הנלכדים מחולית, "הגשר הארום" יכלה ללמד רבה, אלמלא שודרה בטלוויזיה בצורה מסורסת. המראיין היה שוב ויקטור נחמיאס, שנראה יותר כחוקרשבויים של השכ"כ מאשר כי עיתונאי.

תשובותיו של השכוי זויפו בתרגום למשל: כאשר אמר "הרגתי", הופיע בתרגום "רצחתי".

השקפתהעולם של הצעיר היתה ברורה. הוא ראה את עצמו כחיייל של העם הפלסטיני. מודיעי השכ"כ דינם מוות, מפני שהם כוגדים בעמם. ויהי מחננו שזור, אש"ף הוא המנהיג הפוליטי, אך אין הוא יכול לקבוע את המי הלכים בשטה, מפני שהוא חזק מזירת האירועים. אנשי המחתרת זכאים להחליט בעצמם על דרכם, לאור הנסיבות.